

عنوان مقاله:

موازنین حاکم بر اجرای رای داورى در حقوق ایران

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع حقوق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نگار صفرنژاد - گروه حقوق، پردیس علوم و تحقیقات اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران - گروه حقوق، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

محمد رضایی - گروه حقوق، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

مظفر باشکوه - گروه حقوق، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین و بهترین نهادهای قانونی برای حل مشکلات و اختلافات اشخاص حقیقی و حقوقی داورى است. قدرت داورى ناشی از قوای موجود در دستگاه قضایی نبوده بلکه، برگرفته از اراده و توافق طرفین است. در تمامی مواردی که دعوا با شیوه داورى حل و فصل می شود، مداخله دادگاه در امر رسیدگی صرفاً جنبه استثنایی دارد. پس، دادگاه نمی تواند با وجود قرارداد یا شرط داورى، راساً به موضوع اختلاف رسیدگی کند. هدف از این مقاله بیان موازنین حاکم بر اجرای رای داور مى باشد روش تحقیق از نوع توصیفی و تحلیل می باشد. نتایج حاصله حاکی از آن است که رای داور به خودی خود قدرت اجرایی ندارد و دادگاه باید پس از اطمینان از وجود شرایط صوری و ماهوی رای، قدرت اجرایی را برای آن بشناسد، ولی، از توجه به مواد قانون آیین دادرسی مدنی در باب داورى، این طور استنباط می شود که اصل بر صحت و اعتبار رای داور است. رای داور اصولاً قابل اجرا است. وقتی قرارداد داورى، جز با تراضی یا فوت و حجر آنان (طبق ماده 481) از بین نمی رود پس رایی هم که داور آنان صادر کند باید لازم الاتباع باشد و تبعیت از رای نیز با اجرا آن محقق می شود.

کلمات کلیدی:

داورى، رای، اجرا، حقوق، قانون مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634037>

